

Tid værende Standpunkt, idet de aabne Muligheden for at lade Betingelserne for Præmieringen holde Skridt med Udviklingen.

Endvidere har man drøftet Spørgsmaalet om Tilskudet til Dyrskuerne bør udeles i Forhold til det Beløb, som Foreningerne have anvendt af egne Midler i det forrige Finansaar, eller i Forhold til det Beløb, som de have anmeldt selv at ville anvende i det løbende Finansaar.

Naar imidlertid, som Kommissionen maa anbefale og nedenfor vil findes begrundet, Tilskudet til Landboforeningernes Dyrskuer sættes lig med det Beløb, Foreningerne selv tilskyde til Præmieringen, og Beløbet, der af Staten skal udredes hertil, som Følge heraf bliver kalkulatorisk, har Spørgsmaalet for alle de i Gang værende Landboforeninger ikke saa stor Betydning som under den nugældende Ordning, hvor Tilskudet som Følge af den satte Maksimumsums Utilstrækkelighed maatte reduceres.

Med den første Ordning klæber den Ulempe, at Landboforeningerne komme til at staa i Forstud med den paa Statskassen faldende Del af de Beløb, hvormed de forsøge Præmiesummen i det løbende Aar. Med den anden Ordning følger den Ulempe, at Ministeriet, naar Regnskaberne over de anvendte Beløb indkomme, eventuelt vil komme til at kræve tilbagebetalt den Del af Statstilskudet, som overstiger, hvad Foreningerne selv have bidraget til Præmieringen.

Som en mulig praktisk Ordning skal man anbefale, at der, naar Anmeldelserne om, hvor meget Foreningerne agte selv at ville anvende til Præmiering i det paagældende Aar ere indkomne, anvises en større Del af Statens Tilskud, f. Eks. 80 pCt., og at derefter det Beløb, hvorpaa Foreningerne yderligere have Krav, anvises, naar Regnskaberne ere indkomne og gennemgaaede. Herved vil de hyppige Tilbagebetalinger formentlig kunne bortfalde, og det Beløb, hvormed Foreningerne komme til at staa i Forstud, bliver ifflun ringe.

Hvad angaar Distriktskuerne, som man maa foreslaa give det i Befolkningen hædbundne Navn „Statskuer“, har man særlig drøftet Valget af Dommere.

Med Siden af at anerkende, at den nu gældende Ordning, hvorefter Amtsrådene vælge Dommerne, har virket ret tilfredsstillende i den forløbne Tid, maa man dog formene, at dette Valg naturligt tilfalder de respektive Fællesforeninger, der sidde inde med den bedste Kendskab til, hvilke Mænd der her egne sig til Dommere. Herved opnaas ogsaa, at den efterhaanden fremkomne Fordring, at der vælges særskilte Dommerhold for de forskellige Udskejninger, bedre kanfyldestgøres, noget der vanskeligt kan opnaas under den nuværende Ordning, hvor f. Eks. i Sjælland de 6 Amtsråd hver vælge een Dommer til i Forbindelse med den paagældende Statsstuekommissær at bedømme Hingstene, og hvor der formentlig mindst bør være een Gruppe Dommere til Bedømmelse af ædle Heste, een til Bedømmelse af Frederiksborgheste og endelig een for de spærere Heste. Man har imidlertid i Kommissionen været klar over, at man, naar dette Valg forlægges fra Amtsrådene til Fællesforeningerne, næppe kan forvente, at Udgifterne til Diæter og Rejsegodtgørelse til Dommerne fremtidig ville blive afholdte af de respektive Amtsrepartitionsskuffer, men at disse Udgifter fremtidig ville være at afholde af Statskassen.

For at faa et Overblik over, hvor stor en Udgift, der herved vil blive paaført denne, har man gennem Amtsrådene søgt Størrelsen af disse Beløb oplyst, og nærmere Redegørelse herfor findes nedenfor i Oversigten om Forslagets økonomiske Virkning.

Medens der i Kommissionen er Ænighed om at forhøje fra 65,000 Kr. til 75,000